د پطروس رسول دويم خط

دُعا او سلام

١ (١) د شمعون پطروس د طرف نه چې د عيسىٰ مسيح غلام او رسول دے، د هغه خلقو په نوم چې زمونږ د خُدائ پاک او د
خلاصوونکى عيسىٰ مسيح په صداقت کښې يې زمونږ په شان قيمتى ايمان موندلے دے. (٢) زمونږ د خُدائ پاک او مالِک
عيسىٰ د پېژندګلو په وجه دې په تاسو ډېر ډېر فضل او سلامتى وى.

د ايماندار رابلل او غوره کول

(٣) خُدائ پاک د خپل الٰهى قُدرت په وسيله مونږ له هر هغه څۀ راکړل کوم چې د دينداری ژوندون تېرولو دپاره ضرورى دى.
دا هر څۀ مونږ ته د هغۀ د پېژندګلو په وجه راکړے شوى دى، يعنې هغه چا چې مونږ د خپل خاص جلال او نېکۍ په وسيله
راوبللو. (٤) او هم د دې په وسيله هغۀ مونږ سره خپلې قيمتى او ډېرې لوئې وعدې وکړې، د دې دپاره چې تاسو د هغۀ په الاهى
فطرت کښې شريک شئ نو چې تاسو د هغه خرابو کارونو نه بچ شئ کوم چې د دې دُنيا په وجه پيدا کيږى. (٥) په دې وجه
تاسو خپل پوره کوشش وکړئ چې په خپل ايمان کښې نېکى زياته کړئ، او په نېکۍ کښې عِلم، (٦) او په عِلم کښې پرهيزګارى،
او په پرهيزګارۍ کښې صبر، او په صبر کښې ديندارى، (٧) او په ديندارۍ کښې ورورولى عزيزولى، او په وروروليۍ او عزيزولۍ
کښې مينه زياته کړئ. (٨) ځکه کۀ دا خبرې په تاسو کښې وى او زياتيږى نو دا تاسو زمونږ د مالِک عيسىٰ مسيح په پېژندګلو
کښې بېکاره او بې‌مېوې کېدو نه بچ کوى. (٩) خو په چا کښې چې دا خويونه نۀ وى، نو د هغۀ نظر دومره کم دے چې ړندېدو
ته نزدې دے او د خپلو وړومبو ګناهونو نه پاک کېدل يې هېر کړى دى. (١٠) نو په دې وجه اے وروڼو او خوېندو، د خپلې بلنې
او غوره والى د ثابتولو زيات کوشش کوئ، ځکه کۀ تاسو داسې اخلاق ساتئ نو هيڅکله به تيندک ونۀ خورئ. (١١) په دې طريقه
د دې سره به تاسو زمونږ د مالِک او خلاصوونکى عيسىٰ مسيح په ابدى بادشاهۍ کښې ډېر په عزت سره داخل کړے شئ. (١٢)
په دې وجه به زۀ تاسو ته هميشه دا خبرې درياداوم، اګر کۀ تاسو د مخکښې نه د دې نه خبر يئ او په هغه حق خبرې قائم يئ چې
تاسو ته وئيلے شوې وه. (١٣) او ترڅو چې زۀ ژوندے يم، تاسو ته په درياداولو او پارولو دا خبره په خپل ځان ضرورى ګڼم.
(١٤) ما ته پته ده چې زما د مرګ وخت رانزدې دے ځکه چې زمونږ مالِک عيسىٰ مسيح ما ته ښکاره وئيلى دى. (١٥) او زۀ به
خپل پوره کوشش کوم چې زما د مرګ نه پس به تاسو ته هميشه دا خبرې يادې وى.

د حضرت عيسىٰ مسيح جلال او د نبوت کلام

(١٦) ځکه چې مونږ په هغه قيصو پسې نه ځو چې په چالاکۍ سره جوړې شوې دى کله چې مونږ تاسو د خپل مالِک عيسىٰ
مسيح د قدرت او د راتلو په حقله خبر کړئ، بلکې مونږ د هغۀ جلال په خپلو سترګو ليدلے دے. (١٧) کله چې هغۀ ته د خُدائ
پلار عزت او جلال حاصل شو نو ورته د هغه بهتر جلال نه آواز راغلو چې، "دا زما محبوب زوئ دے د چا نه چې زۀ راضى
يم." (١٨) مونږ په خپله دا آواز د آسمان نه واورېدو، کله چې مونږ د هغۀ سره په مقدس غرۀ باندې وُو. (١٩) نو مونږ سره د
نبوت هغه کلام دے چې ډېر معتبر دے، دا به تاسو ښۀ وکړئ چې په دې داسې غور وکړئ لکه چې ډيوه په يو تيارۀ ځائ کښې
رڼا ورکوى، ترڅو چې سحر شى او د سبا ستورى ستاسو په زړونو کښې وځليږى. (٢٠) خو د هر څۀ نه اول تاسو ته په دې
خبره پوهېدل په کار دى چې د کِتاب مقدس يوه پېشګوئي هم د نبى خپل سوچ نۀ دے. (٢١) ځکه چې يوه پېشګوئي هم کله د بنى
آدم په خپله رضا نۀ ده نازله شوې، بلکې بنى آدمو د روحُ القُدس په وجه د خُدائ پاک د طرف نه خبرې کولې.

دروغژن نبيان او اُستاذان

۲ (۱) خو څنګه چې په بنى اِسرائيلو کښې د دروغو نبيان راوڅت شوى وُو، هم دغه شان به په تاسو کښې د دروغو اُستاذان
راوڅت شى. هغوئ به په پټه هلاکوونکى بدعتونه راوباسى او هغوئ به د هغه مالِک نه اِنکار وکړى چا چې د هغوئ فديه ورکړې
ده، او په خپلو ځانونو به زر هلاکت راولى. (۲) نو بيا ډېر به د خپلې شهوت پرستۍ په لار روان شى او د دې اُستاذانو په وجه به
د حق د لارې بدنامى کيږى. (۳) او په خپل لالچ کښې به هغوئ د دروغو په قيصو ستاسو نه ناجائزه ګټې واخلى. د هغوئ په
خلاف د سزا حکم د ډېر مخکښې نه شوے دے او د هغوئ تباهى رانزدې ده. (۴) نو بيا خُدائ پاک فرښتې پرې نۀ ښودې کله
چې هغوئ ګناه وکړه بلکې هغوئ يې په دوزخ کښې واچولې او په تورو تيارو کندو کښې يې په زنځيرونو وتړلې چې د قيامت د
ورځې پورې به هلته وى. (۵) نو بيا هغۀ تېره شوې دُنيا پرې نۀ ښوده او په بېدينه خلقو يې سيلاب راوستو خو صرف د
صداقت پېغمبر نوح او ورسره يې نور اووۀ کسان بچ کړل. (۶) او هغۀ د سدوم او عموره ښارونه تباه کړل او وې سيزل او ايره
يې کړل، او د راتلونکې زمانې د بېدينو دپاره يې د عبرت مقام وګرځولو. (۷) ځکه هغۀ لوط هم بچ کړو چې صادق انسان وو
کله چې هغه د بېدينه خلقو د ناپاک چال چلن نه ډېر تنګ شوے وو. (۸) هغه يو صادق انسان چې په هغوئ کښې اوسېدلو هره
ورځ د هغه صادق ژوند د هغوئ د بېشرعې کارونو د ليدلو او اورېدلو په وجه په عذابېدو. (۹) نو مالِک پوهېږى چې څنګه
دينداران د آزمېښت نه بچ کړى او بدکاران د عدالت تر ورځې پورې په سزا کښې وساتى، (۱۰) خو خاص هغوئ څوک چې
جسمانى ناپاکو خواهشونو پسې ګرځى او څوک چې د خُدائ پاک اختيار سپک ګڼى، دوئ ګستاخه او مغروره دى او په جلالى
هستيانو باندې په بدو وئيلو دوئ نۀ شرميږى. (۱۱) سره د دې چې فرښتې اګر کۀ په طاقت او په قُدرت کښې د هغوئ نه لوئې
دى، د مالِک په وړاندې د هغوئ خلاف د بدرد وئيلو اِلزام نۀ لګوى. (۱۲) خو دا خلق د ځنګلى مخلوق په شان دى چې بېضميره
دى او د رانيولو او هلاکولو دپاره پيدا شوى دى. د کومو خبرو په حقله چې ناخبره دى، د هغوئ په حقله په نورو بدرد وائى،
هغوئ به د ځنګلى ځناورو په شان هلاک کړے شى. (۱۳) کوم نقصان چې هغوئ نورو له ورکړے دے د هغې سزا به ورته مِلاو
شى. هغوئ ته په رڼا ورځ عياشى کول خوند ورکوى، هغوئ بېعزته او بېشرمه دى. هغوئ د خپلې دوکه بازۍ نه مزه اخلى کۀ
څۀ هم تاسو سره په يو دسترخوان خوراک څښاک کوى. (۱۴) هغوئ ښځو ته د زنا کارۍ په سترګو ګورى او د ګناه نه نۀ شى
اوړېدے، هغوئ کمزورى خلق راګېروى، د هغوئ زړونه په حرص آموخته شوى دى، هغوئ لعنتيان دى. (۱۵) هغوئ نېغه لاره
پرېښودله، او بېلارې شوى دى او د بعور د زوئ بلعام په لار روان دى چا چې ناحقه ګټه ښۀ وګڼله. (۱۶) خو هغه په خپل قصور
ملامته شو چې يوې بېژبې خرې د انسان په شان خبرې وکړې او نبى يې د ليونتوب نه منع کړو. (۱۷) دغه د دروغو اُستاذان لکه
اوچ کُوهيان دى او لکه د داسې ورېځې په شان دى چې سيلۍ يې وړى راوړى، نو د هغوئ دپاره تک تور ځائ ساتلے شوے
دے. (۱۸) ځکه چې هغوئ د کبر او بېهوده خبرې کوى، او د شهوت پرستۍ په وسيله هغه خلق په جسمانى خواهشونو کښې
راګېروى څوک چې لږ څۀ کښې د هغه چا نه راتښتېدلى دى چې په ګمراهۍ کښې ژوند تېروى. (۱۹) هغوئ د خلقو سره د آزادۍ
لوظ کوى خو هغوئ په خپله د ګمراهۍ غلامان دى، ځکه چې خلق هم د هغه څۀ غلامان وى د څۀ نه چې مجبور وى. (۲۰) او
چې کله هغوئ زمونږ د مالِک او خلاصوونکى عيسىٰ مسيح د پېژندګلو په وسيله د دُنيا د سخاتوب نه خلاص شول او هغوئ په
کښې بيا ګېر شول او د هغوئ نه مغلوب شول، نو د هغوئ وروستونے حال د وړومبنى نه هم ډېر بد شو. (۲۱) نو بيا د هغوئ
دپاره به دا ښۀ وه چې چرې هم هغوئ د صداقت لار پېژندلے نۀ وے هسې نه چې د پېژندلو نه وروستو يې هغه حُکم رد کړى
کوم چې ورته د صادقه ژوند تېرولو دپاره ورکړے شوے وو. (۲۲) او په هغوئ دا متل ثابتيږى چې، ”سپے د خپل قى په طرف
راګرځى،“ او ”خنزير د لامبلو نه وروستو بيا په ختو کښې رغړى.“

د مالِک د راتللو لوظ

۳ (۱) ګرانو دوستانو، دا زما دوېم خط دے چې تاسو ته يې ليکم. په دواړو کښې زۀ ستاسو صفا زړونه راپاروم او درته
يادګيرنه کوم. (۲) زۀ غواړم چې تاسو هغه پېشګويانې رايادې کړئ چې پاکو نبيانو مخکښې کړى دى او د مالِک او
خلاصوونکى هغه حُکم ياد ساتئ چې تاسو ته ستاسو د رسولانو په وسيله درکړے شوے دے. (۳) تاسو ته د ټولو نه اول په دې
ځان پوهول په کار دى چې په آخرو ورځو کښې به داسې ټوقماران راشى چې مسخرې به کوى او د خپلو خواهشاتو په مطابق به

چلیږی. ۴ او وائی به چې، ”د هغهٔ د راتلو وعده څهٔ شوه؟ ځکه چې د کله نه چې زمونږ پلار نیکهٔ مړهٔ شوی دی د هغه وخت نه
تر اوسه پورې هر څهٔ هم هغه شان دی لکه چې د مخلوق د شروع نه وُو.“ ۵ هغوئ خو قصداً دا حقیقت هېروی چې د خُدائ
پاک د کلام په وسیله آسمانونه د ډېر پخوا نه پیدا شوی دی، او زمکه د اوبو نه جوړه ده او د اوبو په وسیله پیدا شوې ده. ۶
نو بیا هم د دغه اوبو په وسیله د هغه تېر وخت دُنیا غرقه او هلاکه شوه. ۷ خو په هم هغه کلام کوم آسمانونه او زمکه چې
اوس موجود دی د کلام په وسیله په اور کښې د سوزولو دپاره وساتلے شول، او دا به د بېدینه خلقو د عدالت او هلاکت تر
ورځې پورې محفوظ وساتلے شی. ۸ خو زما ملګرو، دا حقیقت دې ستاسو نه هېر نهٔ شی چې د مالِک په نزد یوه ورځ د زرو
کالو برابره ده او زر کاله د یوې ورځې برابر دی. ۹ مالِک په خپل لوظ کښې سستی نهٔ کوی لکه چې بعضې خلقو ته سستی
ښکاری بلکې هغه ستاسو په حقله صبر کوی، او هغه غواړی چې څوک هم هلاک نهٔ شی بلکې چې ټول توبه وباسی. ۱۰ خو د
مالِک خُدائ د قیامت ورځ به لکه د غل په شان راشی، او په هغه ورځ به آسمانونه ډېر په ګړبړ د نظر نه پناه شی، یعنې ستوری
سیارې به د اور په سخت تاو سره ویلی شی، او زمکه او په هغې د بنی آدمو ټول شوی کارونه به ښکاره شی. ۱۱ نو څنګه چې
ټول څیزونه په دې طریقه هم ویلی کېدونکی دی نو بیا تاسو ته په پاک چال چلن او په دینداریٔ کښې څنګه ژوند کول په کار دی؟
۱۲ تاسو د خُدائ پاک د هغه ورځې د راتلو اِنتظار کوئ چې هغه زر راشی چې د کومې په وجه به آسمانونه په اور کښې
وسوزی او برباد به شی، او ستوری او سیارې به د اور د تاو نه ویلی شی. ۱۳ خو د هغهٔ د لوظ په مطابق مونږ د نوؤ آسمانونو
او نوې دُنیا اِنتظار کوُو چې د صداقت نه ډکه وی. ۱۴ په دې وجه زما ګرانو دوستانو، کله چې تاسو د دې خبرو په اِنتظار
کښې یئ نو کوشش کوئ چې کله د هغهٔ سره مخامخ کېږئ نو چې د سلامتیٔ په حالت کښې بېداغه او بېعیبه یئ. ۱۵ او تاسو
زمونږ د مالِک صبر لکه د خلاصون وګڼئ نو دغسې زمونږ خوږ ورور پولوس هم د خپل ورکړے شوی حِکمت په مطابق درته
ولیکل، ۱۶ او په خپلو ټولو خطونو کښې یې دا خبرې لیکلی دی. په هغوئ کښې څینې خبرې داسې دی چې پرې پوهېدل ګران
دی، او جاهلان او سپک خلق د دې معنیٰ بدلوی لکه څنګه چې هغوئ د نورو صحیفو معنیٰ بدلوی او د ځانونو دپاره هلاکت
پیدا کوی. ۱۷ زما ګرانو دوستانو، څنګه چې تاسو د اول نه خبر یئ، نو بېدار اوسئ چې د بېدینو خلقو په غلطیانو سره بېلارې
نهٔ شئ، او خپل مضبوطوالے پرې نهٔ ږدئ. ۱۸ بلکې زمونږ د مالِک او خلاصوونکی عیسیٰ مسیح په فضل او عِلم کښې ترقی
وکړئ. د هغهٔ جلال دې اوس هم وی او تل تر تله دې وی. آمین.

pashtobibles.org © یوسفزی ۲۰۱۹